

Sygn. akt IX U 1772/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. S. /S./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 sierpnia 2016 r. Znak (...)

***zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego z przyjęciem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury 84,01% począwszy od daty złożenia wniosku.***

Sędzia

**Sygn. akt IX U 1772/16**

## UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 10 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył ubezpieczonemu H. S. (S.) emeryturę od 01.07.2016r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzenia z dokumentów, które przedłożył w organie rentowym – doliczenie specjalnego wynagrodzenia z tytułu karty górnika. Precyzując odwołanie, na rozprawie 22 marca 2017r., ubezpieczony wskazał, że domaga się przeliczenia emerytury na zasadzie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, po wcześniejszym ustaleniu wysokości wynagrodzenia za pracę w (...) R., za okres 1968-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie wskazując, iż ubezpieczony do wniosku o ponowne przeliczenie świadczenia dołączył wynagrodzenia z tytułu Karty Górnika za lata 1966-1969, 1972-1979. Organ rentowy wskazał ponadto, że do stażu pracy zaliczony został okres zatrudnienia od 28.11.1962r. do 21.10.1966r. i od 24.10.1966r. do 30.06.2004r. Nadto organ rentowy zaznaczył, że za lata 1969, 1972 i 1973 nie zostało wykazane wynagrodzenie.

### ***Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje .***

Ubezpieczony urodzony (...), od 7 września 2004r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych: 1962-1963, 1967, 1980-1981, 1985, 1987, 1991-2003. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 65,79%.

Decyzją z 17 listopada 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 6 listopada 2008r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru renty wraz ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru – 65,79%.

W dniu 28.07.2016r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia dołączając dokumentację pracowniczą z okresu zatrudnienia w (...) w R..

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję. Do ustalenia podstawy wymiaru przeliczonego świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom, tj. z lat 1962-1963, 1967, 1980-1981, 1985, 1987, 1991-2003. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 65,98%. Organ rentowy uwzględnił w powyższych wyliczeniach wynagrodzenie wykazane w przedłożonej wraz z wnioskiem dokumentacji dotyczącej wynagrodzenia z tytułu Karty Górnika. Wysokość świadczenia, od 1.07.2016r., wyniosła 1.796,69zł.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresie od 27 stycznia 1964r. do 1 października 1979r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w R. kolejno na stanowiskach:

- od 2.01.1964r. do 31.01.1971r. – tokarza, w tym od 27.10.1964r. do 23.10.1966r. obywał zasadniczą służbę wojskową,
- od 1.02.1971r. do 28.02.1973r. – ślusarza samochodowego,
- od 1.03.1973r. do 21.04.1976r. – kierowcy,
- od 22.04.1976r. do 1.10.1979r. – ślusarza samochodowego,

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, w tym świadectwo pracy z 1.10.1979r.)

Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony ponownie z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, po uwzględnieniu wysokości zarobków ubezpieczonego za lata 1968-1979 wyliczonych na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, w tym po wyliczeniu specjalnego wynagrodzenia z „Karty Górnika” oraz na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, wynosi 84,01% (ustalony z lat 1962-1963, 1967-1981, 2001-2003).

Po waloryzacji i na dzień złożenia wniosku świadczenie ubezpieczonego winno wynosić 2.076,35zł brutto.

(dowód: opinia biegłej sądowej ds. emerytur i rent A. K. k. 32-37verte a.s. wraz z opinią uzupełniającą k. 57-57verte a.s.)

Przy ocenie materiału sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, jako że sporządzone zostały one przez uprawnione podmioty w ramach ich obowiązków, nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd w pełni oparł swoje ustalenia na opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent. Opinia miała charakter obszerny, szczegółowy i wyczerpujący, została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, logiczny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

***Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.***

Odwołania ubezpieczonego zasługują na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości emerytury ubezpieczonego, ostatecznie po ustaleniu wysokości osiąganego wynagrodzenia w latach 1968-1979.

Przeprowadzone podstępowanie dowodowe w sprawie pozwoliło na ustalenie wynagrodzenia ubezpieczonego za lata jw., maksymalnego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia i następnie ustalenie wysokości emerytury.

I tak, maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony ponownie z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, po uwzględnieniu podstaw składek za sporne okresy, wyliczony z lat 1962-1963, 1967-1981, 2001-2003, wyniósł 84,01%, a wysokość emerytury po przeliczeniu podstawy wymiaru od 01.07.2016r. - 2.076,35zł.

Za takim stanowiskiem przemawia jednoznacznie dopuszczona w sprawie opinia biegłej sądowej, którą Sąd w pełni podzielił uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, na podstawie obowiązujących przepisów prawa w zakresie ubezpieczeń społecznych, przepisów płacowych obowiązujących w sporny okresach w górnictwie, a także na podstawie dokumentacji osobowej i płacowej ubezpieczonego, w tym danych wynikających z dokumentacji dotyczącej wynagrodzenia z „Karty Górnika”.

Sąd zauważa także, że biegła do ustalenia wysokości uzyskiwanego przez ubezpieczonego wynagrodzenia w latach 1968-1979 odtworzyła wyłącznie stałe składniki wynagrodzenia zasadniczego oraz specjalne wynagrodzenie z tytułu „Karty Górnika”, które wynikało z przedłożonych przez ubezpieczonego dokumentów. Biegła natomiast pominęła inne składniki wynagrodzenia jak np. premie, gdyż nie zachował się dokumentacja – regulamin premiowania z tamtego okresu.

Wskazać także należy, iż zgłoszone przez organ rentowy zastrzeżenia do opinii głównej okazały się bezpodstawne, gdy biegła szczegółowo ustosunkowała się do tych zarzutów w opinii uzupełniającej wykazując prawidłowość zarówno wyliczeń matematycznych, tj. prawidłową metodę zaokrąglania poszczególnych kwot, jak i wskazała jednoznacznie w oparciu o jakie dane ustaliła stawkę wynagrodzenia ubezpieczonego od 1974r., od 1975r. i od 1978r.

Zgodnie z treścią art.111 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Niewątpliwie ustalony w niniejszej sprawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (84,01%) jest wyższy od poprzednio obliczonego (65,98%), zatem wysokość emerytury ubezpieczonego może zostać obliczona ponownie w myśl powołanego powyżej art. 111.

Mając powyższe na uwadze Sąd, z mocy art. 477<sup>14</sup> §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał organ rentowy do przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 84,01% począwszy od daty złożenia wniosku, zgodnie z treścią art. 129 ustawy o emeryturach i rentach...

SSO Maria Olszowska